

P o s u d e k

na diplomovou práci Renaty V l a s á k o v é napsanou na téma „Právní prostředky ochrany osobnosti fyzické osoby v občanském právu“ (stran 59; připojeny prameny a literatura).

Práce je – kromě úvodu a závěru – rozdělena do devíti částí. Část prvou tvoří výklady české právní úpravy s přihlédnutím k odborné literatuře a judikatuře českých obecných soudů a Ústavního soudu ČR, zatímco druhá část, tj. konkrétně kapitola 10. se zabývá německou právní úpravou. Je jen škoda, že tyto dvě části diplomové práce byly od sebe takto striktně odděleny a že nedošlo k jejich funkčnímu propojení. Tím by totiž ve vzájemné souvislosti více vynikly nejen výhody, nýbrž i nevýhody obou právních úprav. V každém případě však je třeba ocenit, že výklad o německé právní úpravě, týkající se všeobecného osobnostního práva (Das allgemeine Persönlichkeitsrecht), i když nikterak rozsáhlý, je velmi instruktivní, přehledný a srozumitelný, a pro každého čtenáře, který není s německou úpravou seznámen, poučný.

Těžiště diplomové práce se nachází ve výkladech úpravy českého práva o prostředcích ochrany osobnosti fyzické osoby, a to úpravy zejména podle občanského zákoníku (vedle toho práce obsahuje stručný výklad ústavněprávní a mezinárodněprávní ochrany, jakož i ochrany poskytované trestním a správním právem, popř. některými zvláštními předpisy - str. 12-18).

Diplomantka se při svých výkladech práce důsledně soustřeďuje na vlastní výklad prostředků (institutů) občanskoprávní ochrany. Lze říci, že u jednotlivých zvláštních prostředků této ochrany vyčerpává v podstatě veškerý její obsah teoretický i praktický. Zvláštní pozornost přitom diplomantka věnuje právním prostředkům ochrany hmotněprávní ochrany. Z nich zcela přirozeně u

diplomantky zaujímá zvláštní místo žaloba na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění, ať už morálního či materiálního. V tomto směru diplomantka osvědčuje velmi dobrou znalost platné pozitivněprávní úpravy, přehled a orientaci v příslušné odborné literatuře, jakož i v judikatuře, a to jak obecných civilních soudů, tak i Ústavního soudu České republiky (v této souvislosti však byla namíste i zmínka o rozhodnutí mezinárodní soudní instituce, tj. o rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva). Zvláštní pozornost věnuje diplomantka úmrtí fyzické osoby a postmortálním následkům (hmotným i nehmotným) s tím spojených. Je třeba zdůraznit, že jde o velmi aktuální problém, který nejen u nás, nýbrž i v zahraničí, jmenovitě v členských státech evropského komunitárního soukromého práva, vystupuje právě v současném období do zvláštního popředí (srov. program 6. výroční vědecké konference o deliktním právu konaný ve dnech 12.-14. dubna 2007 ve Vídni).

To, co však v diplomové práci postrádám, je výklad, týkající se § 444 odst. 3, OZ. Cit. ustanovení hraje v současné české judikatuře i při výkladech prvků osobnostní ochrany zvláštní roli (jde jmenovitě o vztah cit. ustanovení k §13 odst. 2 OZ).

Naproti tomu nesporným kladem práce je, že se v ní diplomantka zaobírá i v současné době zvláště aktuální otázkou promlčení práva na materiální satisfakci. Ta je, jak známo, mezi českými soudy, ale i v teorii, zatím řešena nejednotně, což není žádoucí.

Celkově hodnotím diplomovou práci jako zpracování velmi dobré úrovně. Hodnotu práce zvyšují i výklady německé právní úpravy podané diplomantkou se znalostí problematiky, včetně jejích zvláštností. V diplomové práci oceňuji i přehled po literatuře, jakož i zejména po judikatuře obecných soudů včetně

judikatury Ústavního soudu České republiky.

Kladem práce, který svědčí o celkovém zvládnutí zadané problematiky na velmi dobré úrovni je i to, že práce je po systematické stránce přehledně členěna.

Oceňuji i věcný a srozumitelný způsob diplomantčina odborného vyjadřování.

Při ústní obhajobě doporučuji zabývat se problematikou materiální satisfakce.

Předběžné hodnocení : velmi dobře.

Prof. JUDr. Jiří Švestka) DrSc.